
V
B
D
C. R. BIBLIOTHECA
CRACOVIENSIS

Prawo 4995.

Zbiór processów
z 18 wieku

Cz. IV

3 Rubl
3 fl 60
1883. III. 163.

№ 4995/

Dziadów
Jakoba Gieysztora
[illegible]

Z Biblioteki Jak. Kaz. Gieysztora

1. Wilno — Ryk.
2. Wigdorowicz . Wichert.
3 Katmanowicz Klaczko — Wigdorowicz.
4 — —
5 — —
6. Biskup Wileń.
7. Żydy — Wichert.
8 — —
9. Wulfowicz — Radziwiłł.
10 Leybowicz — Menasowicz. Wigdorowicz.
11. Włościanie Star. Wielondskiego — Walewski An.
12. Poniatowscy — Walewski.
13. Szydłowski — Mickiewicz . Janiński.
14 — —
15 Hausman — Piłtowski —
16 Potocki — Grodno.
17 Brzostowski Xaw — poddani Mosiborscy.
18 Stankiewicz — Murzyński _ Dedenko.
19. Domański. Szpink. Karmelici. Rudomina. Olszówko
20. Alexandrowicz — Grodno.
~~21 Ktokocki — Gnatowski.~~ zob. 14633. III. t. V. Nr. 13.
22. Murzyński — Ryż —
Niemcewicz — Krasnodębski.
23. Tęgoborski —
24. Grocki — Wilno.
25 — —
26 — —
27 — —
28 — Berez Kartuzi — Niemcewicz —
~~28a~~ 29a — —
Stoklicki Star — Minejko.
~~29~~ 29. Minejko — Malinowski.
30. Giepster. — Pileika.
31 — —
32 — —

33. Sokołowski — Wilno
34. — ——
35 — Karmeliici — Giedroyć.
36 — Świrski. — Kowno.
37. Puciłowski — Kowno
38. Kurlewiecki — Orzeszko.
39. Dowbiergo Franc. — Orzeszko.
40 — Orzeszko
41. Piaseski — Cierniecki. Wołodźkowa. Wołodźkiewicz
42. Odyniec — Zahorski — Rzyngwald Zyski.
43. Białopiotrowicz — Bryglski
44. Korsowicki — Wasilewski.
45 — ——
46 Tołoczko — Kameduli Węgier.
47. Wojnicki — Pezarski. Tayler.
48. Pohl Jgd. — Plater.
49. Przezdziecki — Zastaw.
50. Chrewicz — Przezdziecki — Marcinkiewicz,
51. Marcinkiewicz — Radziwiłł, Chrestowicz
Sapieha.
52 Sapieha — przezdziecki.
53 — —— Gierkowski — Bobrownicki
54 Matuszewicze — Gierkowski — Bobrownicki
55. Klenwele — Matuszewicze — Gierkowski
56. Kliszwele.

33.

SPRAWA

Szla: SOKOŁOWSKIEGO Burmiſtrza Wileńſkiego

Z

Szla: Magiſtratem i Gminem Wileńſkim.

DAniel i Leonard Tołokońſcy Paſzkiewiczowie bracia między ſobą rodzeni przeciwko Ordynacyi Nayia: Zygmunta I. w Roku 1536. dla Miaſta Wilna wydaney Burmiſtrze, niemniey Minkiewicz Radca i Sipko Ławnik Mieſzczanie Wileńſcy maiąc dawną niechęć do Sokołowſkiego Urząd Burmiſtrza przez lat kilka ſprawuiącego, a Gaydymowicz Rzeźnik uciſkaiąc Gudzińſką w dwowę, a od niey do Sądu Burmiſtrz: Potocznego pozwany i tam zanieſtaniem wzdany, znieśli ſię wſpolnie na uciśnienie Sokołowſkiego i dali początek tey Sprawie, cały Poſtępek Prawa czyli Proceſs *in acceſsorio* & *inprincipali* w Magiſtracie wiedziony iak odſtępnemi od ſprawiedliwości napełniony ieſt wyrokami, poniżſze tłumaczenie obiaśni, żeby zaś Sąd przy wſtępie Sprawy prawdziwie miał oddany obraz Magiſtratu, należy w tym mieyſcu powiedzieć, że Sokołowſki w ſkardze Gminu przeciwko ſobie wynieſioney, zaſkarżaiąc Paſzkiewiczow i Minkiewicza, tychże ſamych nieſzczęśliwym zdarzeniem, czyli raczey ſkutkiem krzywych wyrokow Magiſtratu Wileńſkiego intereſſu ſwego miał Sędziami.

Od Roku 1780. Sokołowſki przyſtoynie ſprawuiąc urząd Burmiſtrza, zaſłużył ten prawdziwy ſzacnnek u Magiſtratowych, że go w roku 1787. Xbra 19. dnia zgodnie na naſtępuiący rok potwierdzili. *Widzieć Seſſyą Elekcyiną.*

W kilka dni po zgodnie doſzley i ſpokoyney Elekcyi wybior JP. Sokołowſkiego uiebył miłym JJ. PP. Paſzkiewiczowiczom i Minkiewiczowi, umyślili zatym pobudzić Gmin, a maiąc po ſobie Gaydymowicza na łatwowiernych umyſłach życzony od ſiebie otrzymali ſkutek.

Jakoż zaięte Procederem teraźnieyſzym Gminowe osoby za namową Paſzkiewiczow, a zapomocą JP. Abramowſkiego domownika Paſzkiewiczow ſpiſawſzy nayczernieyſze przeciwko JP. Sokołowſkiemu potwarze, one w ſpoſobie Suppliki Magiſtratowi podali.

1787. Xbra 27. Extrakt Aktykacyi Suppliki ſkłada ſię.

Z zwyczaiow mieyſcowych Miaſtu Wilnowi ſłużących i z Konſtytucyi 1584. roku ieſt to uaydowodnieyſzym, że Gmin do Elekcyi nienależy, a zatym ani mieſzać ſię w one, aniteż obranemn Burmiſtrzowi tamować przez Supplikę activitatem nie miał Prawa ſłowa Konſtytucyi: *eum Plebs & communitas*

nihil ad electionem tam de iure quam consvetudine ſive Notariorum ſive aliorum habeat.

Na takowe oczernienie Gminu ſkromnie przez dwa Manifeſta w roku 1788. Januarii 19. dnia zanieſione odpowiedziawſzy Sokołowſki, w czaſie do Juramentu na Burmiſtrowſtwo zwykle zbliżonym, kiedy przybył na Ratusz, Gminni wexy w Supplice wyrażone oſtro przez głos Abramowſkiego ponowiwſzy ſtaneli z opozycyą przyſięgi.

Magiſtrat na ten raz ſłuchaiąc głosu prawa do oddalenia od przyſięgi JP. Sokołowſkiego niepoważył ſię brać za przyczynę ſkargi Gminowe, ale wyſzukał inny pretext, to ieſt zatrzymał przyſięgę JP. Sokołowſkiemu dopoty, dopoki Sądow potocznych z Dworku ſwego za Rudnicką Bramą na Przedmieściu leżącego do Miaſta nie przenieſie.

1788. Januarii 21. dnia Suspeusa Juramentu którą czytać.

Decyzya takowa Seſſyi Magiſtratowey lubo nie opierała ſię na żadnym prawie, lecz tylko *iak wyrażono ex unanimi Consensu* naſtąpiła, iednak JP. Sokołowſki w niczym niechcąc ſię ſprzeciwiać woli Magiſtratu, wraz nazaiutrz Dom we ſrzodku Miaſta Kontraktem na rok za Czerw: Złł: 60. u JW. Jeleńſkiego Ciwona Trockiego naiowſzy, Juryzdykcyą ſwoią przenioſł.

1788. Jannarii 22. Kontrakt Arendowny 1788. Jannarii 13. Wizya Generalſka przenieſioney Juryzdykcyi.

Tym ſpoſobem kiedy kondycya przez Magiſtrat przywidziana zoſtała dopełnioną JP. Sokołowſki na dniu 23. Januarii przybywſzy do Ratuſza w przytomności wſzyſtkich Stanow z Kſięgi Prawa Magdeburſkiego wykonał przyſięgę, a Paſzkiewicz rownie z Sokołowſkim obrany, drugi Burmiſtrz unioſłſzy ſię nieprzyzwoitym Urzędowaniu i mieyſcowi impetem, rzucił ſię na Sokołowſkiego, Kſięgę z rąk porwał i ſłowy nieprzyſtoynemi okrywać poczoł, na ten odgłos Gwin powtarzał Paſzkiewicza ſłowa. i z Izby Ratuſzney ſprawiedliwości przeznaczoney zrobili mieyſce gwałtu i zwady.

Nazaiutrz złożona była Seſſya Goſpodarſka, na którą podług zwyczaiu przez przez kartkę zaproſzony iako Burmiſtrz JP. Sokołowſki, *ktora ſię ſkłada*, gdy przybył y Seſſyą zagaił JP. Paſzkiewicz Leonard dzwonek z rąk wyrwał, i onym do głowy JP. Sokołowſkiego zmierzywſzy, z mieyſca Prezydencyi uſuwał, a JP. Minkiewicz Radca Kſięgą w łeb uderzyć przedſiebrał, gdyby przytomny JP. Woyt Przemieniecki i dalsi roztrópnieysi Magiſtratowi rozumnym wdaniem ſię akcyi tey tey nie uſpokoili.

Wſzelako JJ. PP. Paſzkiewiczowie Seſſyą tę przez ſiebie i przez ſwoich wſpolnikow wyſtępkiem gwałtu ſkażoną, potrafili tak dobrze zapiſać w Protokule, że całą winę na nieſpokoyność JP. Sokołowſkiego złożywſzy, do dnia 26. prorogowali.

Nie zoſtawał inny ſpoſob JP. Sokołowſkiemu, iak ſkarżenia ſię, zanioſł przeto Manifeſta, *które czytać*, a podobnież Izba Kupiecka

piecka widząc nieporządek Elekcyi przez w mieszanie się Gminu, na Sessyi swoiey uczyniła oświadczenie *1788. Februarii 7.*

Po tych krokach, które gwałtowne postępowania Magistratu Wileńskiego okazuią, ułożyli Plantę Gminni skarżenia się przed Sądem Assessorskim na Magistrat, a oddzielnie Magistrat zwalenia całey winy na Sokołowskiego.

Niewiadomy tego układu i fortelu Sokołowski nie miał obrony przed Sądem Assessorskim w ten czas, kiedy go Gminni i Mahistrat wspolnie bez żadney odpowiedzi czernili. Sąd Assessorski wydaiąc list zaręczny i rozprawę z Regestru Taktowego przeznaczaiąc zbliżył przynaymniey sposob prędkiey ewazyi JP. Sokołowskiemu.

1788. Marca 17. List zaręczny skłdn się.

Po tym liscie Gminowe osoby znayduiąc naywiększą wygraną nie w dozwoloney sobie z Regestru Taktowego sprawie lecz w doczesnym usunieniu od Burmistrzowstwa JP. Sokołowskiego sprawę aż do limity Sądow Radzieckich zwlekaiąc przypuścili ią w ten czas, kiedy JP, Sokołowski wiezęza Dekretem Assessorskim z Instancyi W. Goreckiego wraz z innemi wysiaduiąc, niebył w stanie osobistego przed Sądem stawania na osobiste Gminu zarzuty.

Uczynił Sokołowski oświadczenie, że stawać nie może, i podał na piśmie dnia 5. Maia zasłaniaiąc się Prawem Magdeburskim, *na kar. 250. pod tytułem Legale impedimentum że więzień Cywilny Sądzon być niemoże*, lecz Sąd żadney niedawszy rezolucyi, tylko zakonnotował, a Gmin pomimo te solenności wzdawszy zasługuie, ażeby za takowe Ewokacye był ukaranym.

Przyszło nakoniec do Dekretu Inquisitionis, który podobnież pod czasem ieszcze siedzenia wieży JP. Sokołowskiego zapadadaiąc obowiązał go do komportacyi Protokułow na naypierwszą Juryzdykcyą po wyiściu z wieży.

1788. Maia 7. dnia Dekret Inkwizycyiny.

Przystępuiąc do Inkwizycyi strony maią za Regułę skargi i odwody własne, podług których postępuiąc, ponieważ JP. Sokołowski został oskarżonym od Gminu o zgwałcenie bespieczeństwa Izby Ratuszney podczas Elekcyi, o gwałtowne wciśnienie się do przysięgi, i o porwanie się do dzwonka na Leonarda Paszkiewieza, a wewnętrznie czuł się do swey niewinności, i że te wszystkie zdrożności, porywanie się do dzwonka używanie słow potwarnych popełnił JP. Paszkiewicz, wypadło zatym tak z względu naturalney obrony, iako też podług Prawa, że w punkta Inerogatoriorum umieścił na Ewazyą właśuą to co sprawiedliwym był. Że nie Sokołowski ale Paszkiewicz był w tym winnym! *widzieć w punktach do Inkwizycyi Nro. 10. i 16.*

Minkiewicz i Hertel słuchaiąc Inkwizycyi przewidzieli nie dobrą dla Paszkiewicza konsequencyą, przeto te punkta privata authoritate wykassowali, a JP. Sokołowski zaskarżyli ten po-

ſtępek, Minkiewicza i Hertela do Magiſtratu zapozywał, nieodſtępuiąc wſzakże od Inkwizycyi, żeby ſtronie do ſzukania win ſprzeciwieńſtwa nie dał pretextu.

W ciągu zatym Expedyuiącey ſię Inkwizycyi przypadł Aktorat w Magiſtracie, gdzie Sokołowſki żądał łączenia z Minkiewiczem i Hertelem o wymazanie punktow oſkarżonemi, a Magiſtrat odmawiaiąc ſprawiedliwości nie dał łączenia, lecz ſzczegulnie na inſtancyą Gminnych wymazanie dwoch puntow w Inkwizycyi za dobre uznawſzy, kontynuacyą Inkwizycyi zalecił. Nadto gdy od tego widocznego uciſku Sokołowſki appellował, niedopuścił appellacyi, ſłowa Dekretu *w Roku 1788. 7bra. 6, dnia zapadłego. Takowey appellacyi tanquam ab acceſſoria non perimenti niedopuściwſzy &c:*

Rozważyć tę decyzyą przez ſzczegulności: Liſt zaręczny Sądu Królewſkiego po donieſioney ſkardze od Gminu przeciwko Sokołowſkiemu o wdzieranie ſię do przyſięgi o porwanie do dzwonka na Paſzkiewicza, na tę mowię ſkargę Regeſtr Taktowy przeznaczył.

Sokołowſki idąc do Sądu, czynił uſprawiedliwienie, że Paſzkiewicz przeciwko iemu te kroki popełnił, a Inkwizytorowie punktow takowych w obronie JP. Sokołowſkiego podawanych nie przyięli, i Sąd Magiſtratowy dawſzy racyą, że one do osoby uſtronney zmierzaią, wymazanie ſzczegulnych punktow za dobre uznał.

Jak ten poſtępek zgodzić z ſprawiedliwością, gdyby Sokołowſkiego ſkarżyć było wolno, a oſkarżonemu niepozwolono odwodu, zwłaſzcza w tey okoliczności gdzie porwanie ſię do dzwonka na Paſzkiewicza było pryncypalną Akcyą, w liście zaręcznym wypiſaną, a porwania ſię takowego, nie Sokołowſki lecz Paſzkiewicz ieſt winnym.

Jeżeli przez wzgląd nieznaydowania ſię w Procederze Paſzkiewicza, nad przyięciem tych punktow zaſzła delikatność Inkwizytorow, w Sądzie zupełnym po Inkwizycyi mogło by toż ſamo naſtąpić, a przynaymniey Sokołowſki byłby oczyſzczonym, że nie on, lecz Paſzkiewicz popełnił te gwałty i wykroczenia.

Zażył ieſzcze racyi Sąd Magiſtratowy, że na mocy Konſtytucyi *1726. Roku pod tytułem Inkwizycye.* Rozpoznanie puktow Interogatoriorum do Inkwizytorow należy, i że wymazanie na mocy tegoż Prawa wolnie naſtąpiło.

Magiſtrat albo nieznał Prawa albo źle go zaſtoſował, bo wolność wymazywania punktow w tey ſię Konſtytucyi nie znayduie, owſzem warunek żeby takowe Inkwizycye podług punktow expedyowane były.

Słowa Prawa *Urzędnicy zaś, takowe Inkwizycye doſkonale, za uſtąpieniem ſamych Stron per interrogatoria wcześnie i doſkonale napiſane meritum wſzyſtkich punktow żałob iako ſię ſtrony zapozwały i czego potrzebuią w ſobie wyrażaiące expedyować maią.*

Przeci-

Przeciwnie więc idąc temu Prawu Inkwizytorowie i Magiſtrat w odwołaniu ſię ſwoim i w racyach Dekretu ſwoiego dowiedli, że go albo nie znaią, albo wezwali na zwiedzenie Publiczności i na ucisk Sokołowſkiego.

Sąd zaś Krolewſki ktory poſtępowania ſwoie zwykł miarkować Prawem raczy oświecić Magiſtrat i całą tę Kategoryą z Minkiewiczem, Paſzkiewiczami i Sipko iako uczeſtnikami Intereſſu, owſzem gwałcicielami bespieczeńſtwa Publicznego i Gmin do napaſtney tey Sprawy namawiaiącemi na nowo odeſłać Inkwizycyą.

Tym czaſem po gwałtownie i nie prawnie co do tego punktu Expedyowaney Inkwizycyi, gdy przyſzło do rozprawy w Magiſtracie, obiekcyą Fałszowania i Antydaty Protokułow niemniey przeiſtaczanie Dekretow nieporządnego zapiſywania, oraz gwałtownego do przyſięgi w scinieniaſia rozwiązuiąc, znalazł winnym JP. Sokołowſkiego y odſądzeniem na lat ſześś ab activitate ukarał.

Kategorya ta w porządku piſania Dekretu ieſt 31. ale że dobre Imie każdego Człowieka ieſt pierwſzym punktem, przeto wprowadzaiąc Sprawę po appellacyi w Sądzie Krolewſkim, uſprawiedliwienie JP. Sokołowſkiego od tego punktu zaczynamy, wſzyſtkie przez ſzczegolność roztrząſaiąc zarzuty, ktore do odſądzenia mogły powodować Sąd Magdeburſki.

Gmin zabiegły w ſwoich oſkarżeniach, a przez Paſzkiewiczow, Minkiewicza i Sipkę ślepo wiedziony zarzucił naypierwiey Fałſzyowanie Protokułow i Antedatowanie Dekretow, ciężki ten zarzut ſam ieden byłby ważnym na oſkarżenie Sokołowſkiego, gdyby w nim przez ſamże Dekret Magiſtratowy nie okazał ſię niewinnym, ſłowa Dekretu: *Ponieważ zfałſzowanie Protokułow i Antydaty wmawianey Dekretow Inkwizycya zgoła nie dowodzi.*

Drugi zarzut ieſt o niezgodność Dekretu, między Protokułem a Extraktem w Sprawie partykularney Adamkowicza z Czechowſkim w Roku 1787. 7bra 12. dnia zapadłego niemniey nieporządne utrzymywanie Protokułow, Dekretow pomiędzy pomieſzanymi datami zapiſanie, innych niepokończenie, a drugich wydarcie.

Wiedzieć należy, w Magiſtracie Wileńſkim i w Sądzie Potocznym Burmiſtrzowſkim znayduią ſię Regenci, ktorych ieſt powinnością porządnie utrzymywać Protokuły, i zapiſywać Dekreta.

Takiemi Regentami byli przez czas Burmiſtrzoſtwa JP.Sokołowſkiego JJ. PP. Jan Janowſki Jozef Bierniacki, Maciey Danowſki i dalſi.

JP. Sokołowſki chcąc zupełnie przed Sądem uſprawiedliwić ſię, pozwał takowych Regentow do obiaśnienia ſiebie z takowych w Protokule omyłek, i explikowania ſię, pozwani excypowali ſię a foro i odłączenia a Magiſtrat ſkargę JP. Sokołowſkiago do Regentow za ſtoſowną, nazwawſzy Cywilną, a zatym podług Konſtytucyi 1784. Roku z Regeſtru Cy-

wilnego do Taktowego łączyć zabronioną, takowy Aktorat odłączył.

1789. Maia 1. Pozew, a Maia 13. Dekret składaią się.

Obiekcya nieporządnego utrzymywania Protokułow zarzucona Sokołowſkiemu przez wyrok Sądu Krolewſkiego na rozpoznanie do Regeſtru Taktowego ieſt odeſłana; z iakieyże tę ſprawiedliwości wypadać może, żeky ſpolnie do Ewazyi w takowym zarzucie pozwani Regenci, od Regeſtru Taktowego mieli Prawo Excypowania ſię, i zkąd to przyſzło Magiſtratowi ſkargę przeciw Regentom nazwać Sprawą Cywilną, kiedy Kancellarya podług wſzyſtkich Praw, mianowicie Statutu Litewſkiego i Konſtytucyi 1764. z Regeſtru Taktowego odpowiadać obowiązana.

Nie zgodność zatym Extraktu z Oryginałem pomieſzane w Aktach daty i Dekreta niepokończone, lub wydarte obwiniać powinni Regentow nie Burmiſtrza, a ktorych gdy Magiſtrat odłączył ſam ſiebie obwiniać powinien nie Sokołowſkiego, że w dociecżeniu prawdy za mało miał oſtrożności.

Pomieſzane w Dekretach Daty obwiniaią po części Dekret Magiſtratu Wileń: Inkwizycyiny, ktory nakazuiąc komportacyą Protokułow i Dekretow, oſtrzegł aby Sokołowſki onych nie oprawiał, ſłowa Dekretu: *Komportacyą przez Szllgo Sokołowſkiego Protokułow każdoletnich Potocznych bez żadnego Ich przeiſtoczenia Oprawienia i poprawy.*

Omyłki zatym Kancellaryi, kiedy w Ich na Sądzie Magiſtratowym i Terazznieyſzym nieprzytomności, przez nikogo uſprawiedliwione bydź niemogą broni ſię JP. Sokołowſki przyſięgą, ktorą i w Magiſtracie podawał: że omyłek nie ieſt Sprawcą, i że do Ich czynienia Regentow nieſubordynował.

Trzeci zarzut: że od wpiſow brał dochod, wchodzi w racyą odſądzenia Sokołowſkiego: zezwyczaiu wſzyſtkich Magiſtratur i z porządku Sprawiedliwości, wypada ta potrzeba, żeby każdy ze ſkargą przychodzący podług pierwſzości wpiſu był ſądzonym nie zaś ex arbitrio Sędziego.

Statut Litewſki kto ſię pierwiey wpiſze pierwiey go ſądzić każe, Konſtytucya 1766. obiaśniaiąc abus Officiorum przeſkakiwanie Regeſtrow między wykroczenie policzyła, czytać te Prawa.

Coż to za wyſtępek można zarzucić Sokołowſkiemu, gdy Obywatelow z Regeſtrow ſwoich w Protokule koleyno chciał mieć ſądzonych, i gdy ten zwyczay utrzymuie Magiſtrat in pleno Juryzdykcya Woytowſka i w Sądach Potocznych drugi Burmiſtrz JP. Paſzkiewicz ieden z Oſkarżycielow JP. Sokołowſkiego.

Oſtatni zarzut Sokołowſkiemu uczyniony ieſt gwałtowne iakoby wciśnienie ſię do przyſięgi: przy wſtępie Sprawy powyżſza explikacya uwiadomiła Sąd, że JP. Sokołowſki iednomyślnie zgodnie i ſpokoynie obrany Burmiſtrzem, gdy do wykonania przyſięgi zabierał ſię Magiſtrat przez Decyzyą Seſſyiną

zyą Seſſyiną wſtrzymał przyſięgę do poty do poki JP. Sokołowſki Sądow ſwoich do Miaſta nie przenieſie.

Okazano to iuż Sądowi, że wraz na zaiutrz nietylko Dom naiął u JW. Jeleńſkiego za czer: złł: 60. i to ſię dowodzi nietylko Kontraktem ale też Wizyą Woznieńſką.

Przyczyna więc ktora Magiſtratowi na Seſſyi do wſtrzymania przyſięgi Sokołowſkiemu ſłużyła zupełnie uſtała, a JP. Sokołowſki iuż bez żadney obiekcyi mogł wykonać przyſięgę, iakoż oną i wykonał, w tym chyba tylko zaſzła nieſpokoyność, że JP. Leonard Paſzkiewicz Xięgę Praw Magdeburſkich podarł, i Dzwonek iako Prezyduiącemu z Rąk wyrwawſzy, tymże Dzwonkiem, a Minkiewicz Xięgą w łeb uderzyć determinowali ſię.

Akcya ta ze ſtrony Paſzkiewiczow i Minkiewicza nieſpokoyna i gorſząca Powſzechność należało, ażeby przez Magiſtrat była rozſądzoną, ale los tak zdarzył i nieuważny Magiſtratu wyrok tak zkonkludował, że Paſzkiewiczowie, Minkiewicz i Sipko, ktorzy podmawiali Gminnych do Procederu z Sokołowſkim, i ktorzy cale do tey Sprawy ſtroną bydź powinni zoſtali Sędziami.

We wſzyſtkich Narodach, ktore pod Prawem żyią niemaſz tak grubych Praw, ktoreby uczeſtnikowi na Sądzie zaſiadać dozwalały.

Znaiąc to JP. Sokołowſki, a idąc drogą Prawa Konſtytucyi 1557. 1726. 1764. niemniey Ar: Magdeburſkich na karcie 44. podał obmowę przeciwko JJ. PP. Paſzkiewiczowi Minkiewiczowi i Sipkowi Radcom, ieſzcze przed Dekretem Inkwizycyonis w Ru 1788. Apr: 19. nieprzyioł Magiſtrat tey obmowy ani do Sądu, ani do Akt i żadney nie dał Rezolucyi, a JP. Sokołowſki maiąc iuż wynieſiony po też ſame Oſoby Pozew, gdy w Dni 4. po nieprzyiętey obmowie podał do łączenia, Magiſtrat ieſzcze większą rządząc ſię arbitralnośaią nietylko łączenia, lecz nawet wołania Aktoratu odmowił, JP. Sokołowſki od takich uciążliwości założył appellacyą podobnież, ani przyiętą, ani Rezolwowaną, lecz tylko z łaſki Piſarza do Akt wprowadzoną.

1788. Apr: 19. Dnia Głos Paleſtranta przy podaiącey ſię obmowie w Grodzie Wileń: oblatowany, a Apr: 23. appellacya Extraktem z Xiąg Magiſtratowych wyięta.

Wiadomo ieſt Sądowi, że Magiſtrat tyle używſzy arbitralności złożony był z ſamych Uczeſtnikow akcyi, owſzem z ſamych Motorow, i iakożkolwiek komplet Sądu tego był nieprawny, iednak należało aby chcąc obwiniać Sokołowſkiego wſzyſtkie kroki przeciwko niemu nayzgodniey z Prawem były czynione.

Stało ſię inaczey i lubo Dekret Magiſtratowy świadczy ſię Inkwizycyą iakoby ona gwałtowne ciśnienie ſię do przyſięgi Sokołowſkiego wyznała, iednak to ieſt naywidoczniey ſzym, że w tym punkcie albo Inkwizſcyi expedyowaney nie było,

albo podſtępnie wyznanie to Inkwizytorowie do Inkwizycyi umieścili.

Wiadomo Sądowi że Sokołowſki podawał punkta do Inkwizycyi między ktoremi dwa umieſzczone były w tym ſpoſobie, że JP. Sokołowſki ſpokoynie do Juramentu przyſtępował i ony wykonał, że w tymże czaſie Paſzkiewicz uczynił mu gwałt, i złamał beśpieczeńſtwo Publiczne, oraz dopełnił akcyą w Izbie Sądowey tak dobrze iak kryminalną.

Punkta te przez Sokołowſkiego do Inkwizycyi podane były na odwod ſkardze Gminowey w Liście Zarecznym wyrażoney ale gdy Inkwizytorowie punkta te wymazali i Dekret Magiſtratowy, to wymazanie utwierdził za dobre, iako złożone punkta do Inkwizycyi przez Inkwizytorow Konnotowane, i Dekret Magiſtratu poświadczaią, wypada więc że w tym punkcie nieſłuchano Inkwizycyi, lecz ſzczegulnie ſądzono z wiadomości tey, ktorą mieli JJ. PP. Paſzkiewiczowie, Minkiewicz i Sipko będąc ſami Autorami Sprawy, iuż to przez podmawiania Gminowych chodząc po Domach, iako to Minkiewicz i Sipko, iuż to przez akcyą perſonalną na Ratuſzu, iako Paſzkiewiczowie i Minkiewicz.

Tym ſpoſobem odbiwſzy wſzyſtkie przyczyny, do ktorych ſię ślepo przywiązał Magiſtrat w ſwoim Dekrecie, przyſtąpmy do poznania ſprawiedliwości, czy Magiſtrat, piſząc Dekret Sokołowſkiego radził ſię Prawa, czy też właſney przeciwko Jemu nienawiści?

Gdyby to było co ieſt i co ſię przez wſzyſtkie dowody wyprzecza, że JP. Sokołowſki w przyſtąpieniu do Juramentu popełnił gwałt na Sądzie, i gdyby to iego mniemane wykroczenie tak było rzetelne iak ieſt przez Paſzkiewiczow wymyślone, a przez ślepy Gmin popierane, radzmy ſię Prawa co za takie wykroczenie wypada.

W prawdzie Magiſtrat piſząc Dekret na odięcie honoru Sokołowſkiemu, nie wezwał żadnego Prawa, podług ktorego mogłby ſprawiedliwie ſuſpendować ab activitate, muſi więc Sokołowſki ſzukać ſam przeciwko ſobie Prawa i znayduie w Statucie Ar: 62. i 63. z Roz: 4. ktore w przypadku uczynionego, bądź przez Sędziego, bądź przez ſtronę na Sądzie gwałtu ſześcio Niedzielami ſzczegulnie Wieży Cywilney karać każe, nie zaś odſądzeniem ab activitate iak poſtąpił Magiſtrat.

Czytać te Prawa, a razem rozwiązuie ſię to pytanie w gorze uczynione, że Magiſtrat ſądził Sokołowſkiego nie wedle Prawa, lecz wedle partykularney kilku osob przeciwko iemu nienawiści.

Rozumiem, że Sąd Aſſeſorſki z roztrząſnienia tego nie zechce naśladować Magiſtratu, a kiedy akcya popełnionego na Ratuſzu gwałtu zaymuie Paſzkiewiczow Minkiewicza y Sipkę, a akcya takowa w tym punkcie potrzebuie Inkwizycyi, Sąd zatym Królewſki po uchyleniu Dekretu Magiſtratu, i po przywroceniu ad activitatem JP. Sokołowſkiego raczy odeſłać na

nowo

nowo Inkwizycyą ze Stanu Rycerſkiego w ſkardze popełnionego gwałtu między Sokołowſkim a Paſzkiewiezami Minkiewiczemm Sipką i dalſzemi oſobami ex re iedności i uczeſtnictwa.

Zakłociwſzy ſpokoyność Sokołowſkiego i zyſkawſzy doczeſne od Urzędu uchylenie do rozprawy przez liſt zaręczny Sądu Asſeſorſkiego wydany było inteſſreſem Magiſtratowych po wyżey wyrażonych iak naywięcey pretenſyi do JP. Sokołowſkiego zgromadzić, zbierali zatym żywe i umarłe pretenſye namawiali Mieſzczan i Szlachte, i do tego nakoniec przyſzło, że iedni Sokołowſkiemu wydali Kwitacye, drudzy Procederu imieniem ſwoim, a po mimo ſiebie rozpoczętego zrzekli ſię, a wſzyſcy za krzywe pretenſye ſwoie Wieżą pokarani zoſtali, i nakoniec to ſię odkryło, że Paſzkiewiczowie Minkiewicz i Sipko podmawiaiąc do Procederu Gminnych gdy w odſądzeniu Sokołowſkiego partyknlarney ſwoiey dogodzili ambicyi, Gminnych z protekcyi wypuściwſzy ieſzcze onych ukarali.

Z pomiędzy zgromadzonych Pretenſyi ieſt pierwſza Jana Wyſockiego zabawy Krupiarſkiey ten zaſkarżył JP. Sokołowſkiego o pobicie ſiebie przed dzieſięcio i więcey lat.

Kto to ieſt Wyſocki i kogo za inſtrument przeciwko Sokołowſkiemu wybrali Paſzkiewiczowie, Sąd weźmie wiadomość z Manifeſtu w Roku 1787. Mieſiąca 8bra dnia 24. zanieſinnego, w którym Manifeście cały Cech Krupiarſki ſkarży go, o wieloliczne wyſtępki pieniactwo przyyomina mu zapadłe Dekreta, a w nich przepiſane kary Cieleſne, zniſzczenie ſkrynki Cechowey i dalſze wyſtępki.

Gdyby na odbicie zarzutu Wyſockiego nie więcey iak ten Manifeſt położyć tedy ſię dowodzi, że człowiek złego życia w pomoc Paſzkiewiczom przybrany potwarze na Sokołowſkiego zmyśla.

Ale gdybyśmy nieodpowiadali na zarzuty cudzemi Manifeſtami, Sokołowſki tłumaczy ſię w Sprawie tym ſpoſobem: Jan Wyſocki zawſze złego życia, i w nałogu piiaństwa ſtateczny naſzedł na Dom Sokołowſkiego ieſzcze na ow czas Radcy, gdzie gdy nieprzyſtoynie rożne zdrożności wymyślał, zaſłużył na wyproſzenie ſiebie z domu ſpoſobem ſwemu ſtanowi i nałogom pryyzwoitym.

Magiſtrat uchylił te Wyſockiego pretenſyą, i ukarał Gminnych Wieżą ſprawiedliwie, lecz w uchyleniu zażył racyi, że Gmin akcyą Wyſockiego z Sokołowſkim wprowadził za czaſu iego Radzictwa ſtałą, a Dekret Aſſeſorſki uſprawiedliwić ſię Sokołowſkiemu tylko. nakazeł, ze wſzyſtkich poſtępkow pod czaſem Burmiſtrzowſtwa.

Kategorya Druga.

Silweſter Zdankiewiez Miecznik, przy Manifeście w Roku 1780. Apil; 11. w Grodzie Wileń: zanieſionym, oſkarżył Sokołow-

ſkiego o wzięcie ſiebie do Turmy pobicie i z wexowanie.

Każda ſkarga uczynkowa niemoże ſię opierać na Maniſeście, lecz podług prawideł Prawa kończy ſię na Inkwizycyi, nie miał iey za ſobą nanieſzczęście Miecznik, ale przyſiądz napierał ſię, Magiſtrat przy Inkwizycyi i niewinności dał Jurament Sokołowſkiemu, a Miecznika Wieżą ukarał, czytać Dekret: *Gdy iednak expedyowana w tey mierze Inkwizycya takowey ſkargi zgoła nie wspiera.*

Kategorya Trzecia.

W Cechu Tkackim uſtawa ieſt Przywileiami ztwierdzona, ażeby żaden Maiſter więcey Warſztatow nad cztyry mieć nieważył ſię, Magiſtrat Wileń: w roku ieſzcze 1770. uſtawę tę nadwerężył pozwalaiąc Jarmołowiczowey więcey nad tę uſtawę Warſtatow.

Sprawa ta Jarmołowiczowey przed dwudzieſto laty była, i zwaloru ſwoiego i przez dawnosć z pamięci ludzkiey wypadła, a w czaſie teraźnieyſzym, gdy Ogonowicz Tkacz więcey Warſtatom nad uſtawę Przywileiami ſtwierdzoną mieć poważył ſię, od Cechu zoſtał zapozwany na Sądy Pottoczne.

JP. Sokołowſki, gdy Ogonowicz Dekretu Magiſtratowego nie ſkładał, a w pamięci wſzyſtkich wiadomość tego Dekretu zaginela, widział ſię bliżey zaſtoſować do Przywileiow, i piąty Warſtat Ogonowiczowi ſkaſſował.

Od daty Dekretu, to ieſt: od roku 1782. Marca 19. po kilkoletnim Kontentowaniu ſię Dekretem, gdy Ogonowicz wprowadził ſprawę do Magiſtratu, Magiſtrat ſkaſſowawſzy Dekret Potoczny przywrocił mu piąty Warſtat, a razem wydatkowanych w Sądzie Potocznym expenſſow Ogonowicza Złł: 20. a Golsztenowi także Tkaczow Złł: 36. prævio onych Juramento powrocić przez Sokołowſkiego nakazał.

Uwaga nadto Decyzyą, Dekret ów zapadł w Sądzie Pottocznym z Inſtancyi Cechu Tkackiego z Ogonowiczem Tkaczem nie appellowany, Ogonowicz do podnieſienia tego Dekretu Pozywa do Magiſtratu nie Cech Tkacki, z którym przed Burmiſtrzem miał Sprawę ale ſamego Burmiſtrza, i Magiſtrat przy takim Aktoracie Dekret uſtronny, a ieſzcze nie appellowany podnosi.

Powtore gdyby podnieſienie Dekretu Burmiſtrzowſkiego ſtało ſię nayprawniey, Sędzia nie był obowiązany zwracać wydatkow w Sądzie, ſwym wyłożonych, które ſą ſkutkiem uporu własnego.

Kategorya Czwarta.

Puſzkarze i Szloſarze maiąc pomiedzy ſobą Sprawę zaſkarżaią JP. Sokołowſkiego, że ich do Procederu podniecał wymagał akomoda-

komodacyi &c: Skargę swoią popierali przez Inkwizycyą, i złożywszy Regestr expensu zabierali się do Juramentu.

Rozmieiewski Czeladnik Puszkarski z Sosnowskim i całym Cechem Stolarskim mieli Sprawę w Sądzie Pottoczuym i skączyli na Dekrecie oczewistym nie appellowanym w roku 1784. 9bra 5. dnia.

Regestr ich pretensyi zaymuie wydatki na Palestrę i na inną ustronną iakąś sprawę przed sądem Lachowicza Burmistrza wyłożony, Magistrat wedle Regestru i podług Inkwizycyi roztrząsnąwszy, skargę tę znalazł zmyśloną, a JP. Sokołowskiego bliższym do odprzysiężenia się uznawszy, Sosnowskiego i Fiederowicza Slosarzow Wieżą ukarał.

Kategorya Piąta,

Smalikowski i starsi Cechu Krawiepkiego mieli sprawę z Woyśniewiczem i Czerwińskim, także Krawcami, i zakończyll na Dekrecie oczewistym nie appellowanym.

W sześć Miesięcy potym Dekrecie Woyśniewicz i Czerwieński uczynili w sądzie Radzieckim Manifest o nieprzyięciu appellacyi, niepodawali takowey appellacyi do Dekretu, i gdyby ią za podaniem mieli odmowioną, czemuż in instanti niema Manifestu, a nawet ieszcze i Pozwu, i czemu nakoniec po Manifeście lat ośm milczano, aż poki Paszkiewiczowie, Minkiewicz i Sipko chodząc po Domach nie zaczeli zgromadzać przeciwko Sokołowskiemu obiekcyi.

W ten czas dopiero Woysniewicz i Czerwiński będąc konfidentami Minkiewicza w tey sprawie Inkwizytora i Sędziego zarzucili Sokołowskiemu nietylko iuż nie dopuszczenie appellacyi, lecz nadto ante datowania i podskrobania, lezz gdy tego usprawiedliwić nie potrafili bliższość Juramentu uznana Sokołowskiemu, a potwarni oskardze ukarani. Słowa Dekretu: *Ponieważ Dekret iżby miał bydź ante Datowany przez ściste takowey obiekcyi dostrzeganie, ani zmianą atramentu. ani przeistoczeniem liczby, liter, ani wyskrobaniem onych. a co większa dowodem Inkwizycyi wyprobowanym niezostało.*

Kiedy Sąd widzi tak ściste dociekanie skargi, a po nayściśleyszym examinie oney zawodność i nadto ieszcze Juramentową Ewazyą Sokołowskiego trzeba się zadziwić nad lekkim ukaraniem Potwarcow, bo chociaż Kryminalnie zaskarżyli Sokołowskiego, i nie dowiedli, przecież skarano ich tylko na dwie Niedziel Wieży Cywilney.

Widząc że Minkiewicz tych dwoch swoich konfitentow i namowił do Procederu, i razem był ich w sądzie protektorem, łatwo zgadnąć zkąd łaskawa wypadła ta kara, ale sąd Królewski raczy poprawić według Statutu Litewskiego albo też Pœnam Talionis Wieżę iu fundo odmieniaiąc na Rozgi.

Kategorya Szosta.

Przed kilko laty Swięcicki pod Miastem mieszkaiąc z Puszczy Mieyskiey prowadził incognito Handel drwami do Miasta Wilna, postrzeżony w tym przypadku, a Sokołowski z urzędu swegn Parobka iego wziąść do turmy, konie i sanie zatrzymać, a stos drew u Solennika Mieszczanina złożony iako z Puszczy Mieyskiey incognito wywiezionych na pożytek Ratusza zabrać dysponował.

Przekonany o tym Swięcicki postępku takowego przeciwko sobie Manifestem nie zaskarżył, oddalił się z Miasta, i iak słychać, został Zołnierzem.

W teraźnieyszey Sprawie kiedy zbierać prerensyi przeciwko Sokołowskiemu było interessem Paszkiewiczow, uformowano Procesś imieniem Swięcickiego nietylko o ten zabor, lecz nadto o dezolacyą iakoby Puszczy Mieyskiey,

Nicht nie iest lepszym strożem Funduszow Mieyskich iak Magistrat i Instygator Mieyski, nikt przecież z tych osob niewidział dezolacyi Puszczy Mieyskiey, tylko Swięcicki człowiek obcy i w Mieście nie mieszkaiący, rodzay zatym skargi, że iest ad Casum przyiposobiony, pokazuie to widocznie z Delatora, a Jp. Sokołowski usprawiedliwiwszy się przez Przysięgę lako Puszczy Mieyskiey niedezolował, został uwolnionym.

Kategorya Siodma.

Kochdanowa z Corko i Opiekunami, miała sprawę z Protoryuszem swoim dłużnikiem, i w niey otrzymała dwa Dekreta, ieden w roku 1784. 7bra 15. Drugi w roku 1785. Mar. 1.

W teraźnieyszym Procederze zaskarża Sokołowskiego, że pierwszego Dekretu w roku 1784. nieznayduie, iakoby z Akt przez Burmistrza wydartego.

Naypierwiey Obiekcya nieporządnego Protokułow utrzymywania należała do Regentow, i w tym punkcie sprawiedliwą miał prozbę Sokołowski łączenia Aktoratu z Regentami, iednak po mimo to odesłanie skargi do Regentow zapytać należy Kochdanowey czy te pretensyą z niemożności pozyskania długu swego na Protaryusza, a zatym skonieczney potrzeby wprowadza, czy też z uienawiści savore Paszkiewiczow.

Kochdanowa w roku 1784. zyskała Dekret solutionis, w roku 1785. otrzymała powtorny Dekret satisfactionis, i należytość swóią, nie iuż za pierwszym Dekretem, lecz za skryptem, który ma usiebie, i za powtornym Dekretem zyskiwać powinna, i iuż wrzeczy samey odebrała, coż tu za potrzeba pierwszego Dekretu i kto tn niewidzi, że pod imieniem Kochdanowey pokazuią się intrygi Paszkiewiczow.

Dekret

Dekret oczyścił z tey obiekcyi Sokołowſkiego, lecz tylko Wieżą po ſześć Niedziel ukarał, który w punkcie tak małey kary poprawić należy, na dowod zaś niewinności Sokołowſkiego, ſłowa Dekretu: *Jakowey obiekcyi wydarcia takowego Dekretu, ponieważ Inkwizycya nieprzeświadcza.*

Kategorya Osma.

Uſtawy Cechu Zarębackiego chcą mieć ażeby żaden za Miaſto dla zakupienia bydła, a tym ſamym dla uprzedzenia ieden drugiego niewyieżdżał, Slepikowſki, Gaydamowicz, i inni poſtrzeżeni w tym wykroczeniu zoſtali zapozwani ad Inſtantiam Inſtigatoris, a z Delacyi Sienkiewicza.

Stoſownie do uſtaw tego Cechu wypadł Dekret uznaiący bydło przez Slepikowſkiego zkupione na zyſk Cechu a Slepikowſkiego odſądzaiący od ſtarſzeńſtwa.

Złożona od tego Dekretu appellacya zoſtała ſtronom dopuſzczona do Aſſeſſyi, a bydło po Urzędowym otaxowaniu ſprzedane i pieniądze ulokowane na Urzędzie, potym Dekrecie ſtrony w procederze będące zgodnie między ſobą umiarkowawſzy ſię, pieniądze lokowane od JP. Sokołowſkiego odebrały i trzema Dokumentami iednym Januar: 19. drugim Februar: 13. trzecim Februar: 23. 1786. Ru Sokołowſkiego oraz pomiędzy ſobą z kwitowawſzy ſię zupełnie umorzyli Sprawę.

Po mimo czego kiedy z namowy Paſzkiewiczow podobało wzniecić tę umorzoną ſprawę Magiſtrat kwitacye od nich wydane znalazł prawnymi i one utwierdziwſzy pretenſye Zarębaczow ſkaſſował, ale za wexę nieukarał, i nadto Slepikowſkiego od ſtarſzeńſtwa odſądzonego po założoney do Aſſeſſoryi appellacyi niegdzie indziey tylko w tym Sądzie ſzukać dla ſiebie dobrodzieyſtwa obowiązanego, privata autoritate ad activitatem powrocił i w tym Dekret Magiſtratowy powinien bydź podnieſiony.

Kategorya Dziewiąta.

Dekret Aſſeſſorſki w Ru 1720. Februar: 26. dnia niemniey drugi w Ru 1722. Xbra 3. dnia zapadłe niemniey Dokument ugodliwy w Roku 1783. Auguſta 21. dnia w Aktach Mieyſkich przyznany między Garbarzami z Zarębaczami naſtąpione pozwalaią Zarębaczow ſprzedaży ſkur na ſtronę po mimo Cechu Garbarſkiego.

Zyd uſtronny nazwiſkiem Berkowicz przybywſzy do Wilna gdy ſkury ſkupować u Zarębaczow Wileń: poczoł, Cech Garbarſki Zyda zgrabiwſzy chciał mieć ſprawę przed Sokołowſkim, ale Sokołowſki ſłabością zdrowia czy też innemi ſprawami wymowiwſzy ſię Garbarzow na rozſądzenie do drugiego Burmiſtrza odeſłał.

W ktorym Sądzie gdy Garbarze przegrali ſtraty ſwoiey 184. Złote założyli pretenſyą do Sokołowſkiego, ktorą Magiſtrat uznał za prawną i do powrocenia Sokołowſkiego pod pretextem, że Garbarzom źle radził obowiązał.

Racya ta Dekretu odbiia ſię, nayprzod: że Sokołowſki nieradził, powtore że za radę nicht nie odpowiada, nakoniec że tey sprawy nie ſądził, a zatym cały Dekret w tym punkcie ma bydź podnieſiony, i Garbarze ukarani.

Kategorya Dzieſiąta.

Silicz maiąc nieiakoś przed kilka laty sprawę był obowiązany do komportowania płaſzcza na Urząd który tamże czaſu sprawy zginął, a Silicz albo o małey cenie ſwego płaſzcza, albo też o ſpoſobie zaginienia przekonany, nigdy oto do Sokołowſkiego nie ſtoſował pretenſyi, w tym czaſie kiedy Gmin iego Imienia pożyczaiąc pretenſyą oto ſtoſuie Sokołowſki puſzczaiąc go do przyſięgi na cenie płaſzcza zapłacić mu oświadczył.

Dekret ſtanął podług życzeń ſtron obydwoch, a Silicz od tego Dekretu appelluiąc dowodzi, że albo przyſiądz niemoże albo złośliwie proceduie, podług Prawa zaś upadł na pretenſyi, i iuż ta Kategorya uchylona bydź powinna.

Kategorya Iedynaſta.

Cech Tkacki przez Regeſtra złożone ieden w Ru 1779. drugi w Ru 1780. ſporządzone oſkarża Sokołowſkiego o wymożenie Złł: 60. we dwoch leciech i oddzielnie Złł: 25.

Regeſtr iednego Roku Prowentow Ratuſzowych przecież okazał, że 30. Złł: weſzły do ſkrzynki, reſzta zaś nakazana do zwrotu prævio juramento Tkaczow.

Kiedy część tych pieniędzy weſzła do ſkrzynki i kiedy ich reſzta do tego funduſzu należeć powinna, sprawa ta zatym nie była między Gminem i Sokołowſkim, lecz cale oddzielna, czemuż nie bliży Magiſtratowi uczynić rachunek ogulny z Sokołowſkim podług ktorego należy mu 13,000.

Kategorya Dwunaſta.

Krawcy mianowicie Woyśniewicz Konfindent Minkiewicza zaſtoſowali pretenſyą o wymożenie akkomodacyi Złł: 60. Inkwizycya i żadne dowody tey ſkargi niepoświadczyły, a Dekret uwalniaiąc Sokołowſkiego ukarał Krawcow wieżą.

Kategorya Trzynaſta.

Szafarze Gminowi zaſkarżyli Sokołowſkiego o wymaganie akkomodacyi bez wyrażenia czaſu i wielości. *W Kategoryi*

r4ſteh

14ſtey Stal i Zychman Bendnarze obranie ſiebie kilkokrotne do turmy, a Sienkiewiczowa *w Kategoryi 14ſtey:* o wymożenie akkomodacyi, Sidorowicz *w Kategoryi 17ſtey* o wzięcie dwuch Złotych. Zaſkarżyli Sokołowſkiepo, wſzyſtkie te pretenſye ani Inkwizycya, ani żadne dowody nieuſprawiedliwiły, a Sidorowicz będąc pod wartą, że Zołnierzowi 2. Złł: ofiarował, dowiedziono przed Sądem.

Sąd karząc Gminnych za wexę Sidorowicza opuścił, ktoremu za taką bezczelną potwarz koniecznie cieleſna kara przynależy.

Kategorya Piętnaſta.

Wprowadzona ieſt pod Imieniem Poźniaka Zarębacza o wymagane o niego akkomodacie długim na wexę Sokołowſkiego rozciągnieniem ſkończyła ſię przecież natym, że Poźniak w Roku 1788. 9bra 17. dnia żadney pretenſyi niemieć do Sokołowſkiego przez Dokument oświadczył ſię. Jednak Oſkarżyciele fałſzywi nie ukarani. — W czym Dekret poprawić należy —

Kategorya Ośmnaſta.

Maryanna Niſzczyńſka maiąc dług u Stefana Hauryłowicza pozywała do Sądu, z ktorego wypadło dla okoliczności między ſtronami wiadomey lokować na Urzędzie Złł: 52.

Wkrotce Niſzczyńſka odebrawſzy z lokacyi bez zakwitowania umarła, a złośliwy Hauryłowicz pierwiey z Dekretu nie kontent, wydał świadectwo Kaczarzewſkiey krewney Niſzczyńſkiey iakoby zlokowane Złł: 52. dotąd u JP. Sokołowſkiego pozoſtały.

Sokołowſki przy oddawaniu pieniędzy Niſzczyńſkiey miał świadkiem Studzińſkiego, od ktorego wziętym świadectwem, gdy ſię bronił w Magiſtracie i Jurament na pewności oddania ofiarował; Sąd przez racyą, że Juramentu nie ofiarowano Studzińſkiemu, *ktory nie był w procederze* a zatym przyſięgać niemogł, uchylił uſprawiedliwienie Sokołowſkiego, i małoletnią Kaczarzewſkę Aktorką ſummy iakby ieſzcze w lokacyi będącey uczyniwſzy, przyſięgę uſtronney oſobie, bo Hauryłowiczowi in competenter nakazał, *ktery punkt poprawić należy* nakazuiąc bliżſzość ewazyi Sokołowſkiemu.

Kategorya Dziewiętnaſta.

Oſkarżony Sokołowſki o wzięcie trzech błamow futra białego u Radziwona Moſkala zoſtaiącego w handlu Kulika Kupca. — Zdziwił ſię Kulik, że iego Imieniem zrobiony Proceſs, i zaraz na Ratuſz przybywſzy pretenſyi i sprawy zrzekł ſię.

1788. 9bra 24. Manifest Kulika czytać, a razem brać przekonanie o nikczemnych postępkach Gminu, iakim to zbiorem pretensyi ucisnąć Sokołowskiego przed się wzięli.—

W Kategoryi Dwudziestey.

Stolarze zaskarżaią Sokołowskiego o zhańbienie swoich Przywileiow przez sposob pisania Dekretow Potocznych, ani Expedyowana Inkwizycya, ani złożone Dekreta, ani żadne dowody niewyprobowały rzetelności tego zarzutu, a Magistrat uchylniąc tę Kategoryą, że Stolarzow nie ukarał należy poprawić w tym punkcie Dekret.

Katcgorya Dwudziesta Pierwsza.

Szmygielski Zarębacz będąc dłużnym Wielm: Goyżewskiego gdy do Sądow Potocznych zapozwany został na satysfakcyą tego długu Rubli 4. płotna łokci 16. i worek orzechow na Urzędzie lokował, ktora lokacya na satysfakcyą długu oddana została.

1787. Maia 9. 1Dckret Potoczny, a tegoż Roku 15. 7bra lokacya Urzędowa przekonywaią o tey prawdzie.

Po mimo te solenności ktore zasłaniaią Sokołowskiego Szmygielski poważył się oskarżyć o zabranie sobie gwałtownie wyżey wyrażonych rzeczy.

Za złożeniem Dekretu i lokacyi Magistrat przekonawszy się o niewinności Sokołowskiego lubo pretensyą uchylił, iednak gdy winami Szmygielskiego nie ukarał zasługuie tym samym na poprawienie.

W Kateboryi Dwudziestey drugiey.

Puzycka o Złłch 5. a Hołownia o więzienie zaskarżywszy odsądzenia ab activitate Sokołowskiego wnosili konkluzyą.

Pretensya Ich iako na słowney opierała się illacyi tak Dekretem uchyloną została, ale Sąd Krolewski i Powszechność niech się zastanawia, iakich sposobow na uciśnienie niewinnego Sokołowskiego wynaydywali Gminni, a Paszkiewiczowie, Minkiewiczowie i Sipko onych podmawiaiąc Sędziami byli sprawy.

Kategorya Dwudziesta trzecia.

Obeymuie pretensyą o Złłch 370. w Imieniu Franciszka Zindzina przez Gminnych poszukiwaną o ktorey dowiedziawszy się Zendzin że bez iego wiadomości w Jego Imieniu Proceder usormowany onego uroczyście zrzekł się i na to Dokument w Roku 1786. 9bra 22. dnia wydał Sokołowskiemu. —

W Rok

W Rok potym przelał też ſamą pretenſyą Gminnym, ale z pierwſzości Dokumentu, gdy Sokołowſkiemu wydany, niemoc wydawania dźugiego poślednicy dowodzi, i gdy Sokołowſki bierze przyſięgę, iako do wydania pierwſzego Dokumentu Zendzina nienamawiał. Kategorya tu ſkończyła ſię na ukaranin Gminu, ktore i z tego Sądu ominąć onych niepowinno.

Kategoryo Dwudzieſta czwarta.

Zbieraiąc przeciwko Sokołowſkiemu pretenſye, przyſzło nakoniec Gminowi Wileń: zmyślić Kategoryą Imieniem Kochdana nie będącego w Kraiu i bez Plenipotencyi od niego, niemniey Zyda Borucha.

Kochdan przybywſzy do Wilna zawinił Boruchowi za co mocą Dekretu Potocznego trzy konie z wozem na ſatysfakcyą zoſtały przeznaczonę, w Ru 1784. nieukontentowany z Dekretu, appellówał do Aſſeſoryi a niżeli przyſzło do ſprawy w Ru 1785. Apr. 18. dnia z Proceſſu zkwitował. *Widzieć Kwit.*

Po mimo to, że Gmin do popierania tey ſprawy wymieniu Kochdana niemiał Plenipotencyi, i pomimo że Proceſs ten cztermo laty ieſt pierwey przez Kwit umorzony Gminni poważyli ſię tę pretenſyą wprowadzić do ſądu, za co też ſłuſznie ukarani Wieżą.

Katcgorya Dwudzieſta Piąta

Za Dekretem Aſſeſorſkim kiedy z Regeſtru Taktowego oſtrzeżona rozprawu, Gmin chcąc zgromadzić iak naywięcey pretenſorow podmowił Szlachcica JP. Janczewſkiego o łączenie ſię przeciwko JP. Sokołowſkiemu.

Sąd przy wſtępie ſprawy, takowy Aktorat na dniu 30. Apr, odłączył, a Gmin uparty niesłuchaiąc Dekretu imieniem Janczewſkiego Kategoryą iego ad principaie umieścił, przez co ściągnąwſzy ukaranie ſiebie i ſwoy upor obwiniać powinien.

Kategorya Dwudzieſta Szoſta

Obeymuie pretenſya Gaydymowlcza do Gudzińſkich należącą, a do JP. Sokołowſkiego nienależnie zaſtoſowaną, Gudzińscy Matka i Syn kunſztu Zarębackiego pozoſtali w ſtanie ſierocim otworzyli Jatkę, i rozpoczeli handel.

Uſtawy tego Cechu i prawa iemu ſłużące chcą mieć ażeby Wdowa po śmierci Męża Towarzyſzem zdolnym do prowadzenia handlu od ſtarſzego Cechowego była opatrzoną, też uſtawy chcą mieć ażeby Syn Mayſtra pozoſtały, nie więcey nad ieden rok terminował.

Gudziński po skączonym roku u Gaydymowicza, gdy powróciwszy do Matki, Jatkę otworzył, Gaydymowicz naypierwiey wiolencyą uczynił Gudzińskim nachodząc Jatkę.

Gudzińscy przymuszeni bronić swego bespieczeństwa pozwali do Sądu Pottocz: gdzie securitatem zdrowia i Possesyi obwarowano.

Na drugim nerminie Gaydamowicz unikaiąc sądu podał przeciwko Sokołowskiemu obmowę z rady Paszkiewicza, że sądy za Miastem bydź niepowinne.

Przyczyna ta gdyby miała być ważną, zacoż Magistrat tylu iunych sądu Pottocz· Dekretow skassować nie może, iako się w tey rozprawie pokazuie.

Obmowa zatym iako niewspartą na Prawie została odrzucona, a uparty Gaydamowicz wzdać się dopuścił, tym czasem pozwał przed sąd Paszkiewicza drugiego Burmistrza Gudzińskich, iakoby o nie wyterminowanie lat Chłopiencich.

Paszkiewicz odwracaiąc przekonanie od ustaw Cechu Zarębackiego Gudzińskiemu koniecznie u Gaydymowicza terminować nakazał. Pierwsza nieprzyzwoitość tego Dekretu uważa się ztąd, że człowiekowi wolnemu i maiącemu sposob założenia własnego handlu służyć koniecznie Paszkiewicz nakazał.

Druga okoliczność, że Gaydamowicz napędza w kalkulacyą Gudzińskiego i do odięcia własney iemu i Matce iego Jatki sposobi się iakoż w Magistracie uformował pretensyą o pewną summę do rąk iemu powierzoną.

Dekret Assesorski w Ru 1777. Januar. 5. dnia zapadły, opisuiąc Artykuły Cechu Zarębackiego: Puncto 7mo. te ma słowa: *Ażeby Magistrowie tymże Chłopcom w Kunście Rzeźnickim będącym, pieniędzy dla zakupowania Bydła na handel roczny zabiegaląc własnemu uszkodzeniu nie dawali.*

Stosownie do tego Dekretu Assesorskiego maiąc się Magistrat Wileński uchylił Gaydymowicza pretensyą, od czego Gaydymowicz nie appellował, a zatym po utwierdzeniu w tym punkcie Dekretu druga Kategorya tegoż Dekretu nakazuiąca terminowanie Gudzińskiemu ma być uchylone.

Kategorya dwudziesta siodma.

Stosuie pretensyą w imieniu Bartłomieia Jankiewicza o czym dowiedziawszy sie Aktor sprawy przez Doknment w coku 1789. Januarii 13. wyznał, że żadney pretensyi niema, i że o takowym Procederze cale niewie.

Przeciwko temu z rzecznemu Dokumentowi Jankiewicza, przynieśli Gminowi świadectwo Konfidentow Paszkiewicza, to iest od JJ. PP. Dragata i Witkiewicza.

Magistrat spodziewaiąc się, że Jankiewicz Gancarz lepley wie o swoich interessach, niż Dragat i Witkiewicz, świadectwo tych

Szlachty iako ustronne skassowawszy uchylił razem peetensyą Gminu.

Kategorya dwudziesta osma

Neyman i Bokier w roku 1782. Maia 28. w sprawie uczynkowey zgodziwszy się na forum Sądu Potocznego mieli sprawę i kontentowali się Dekretem.

Oba Aktorowie iako obcy dawno iuż nie są w Wilnie, a Gmin w lat siedm znalazłszy po między niemi sprawę bez appellacyi rozsądzoną. zayzdrosci im pokoiu, i oskarża Sokołowskiego o nie przyzwoite przyięcie sprawy do sądu swoiego.

Jeżeli Magistrat ukarał takową pretensyą uczynił podług prawa.

Kategorya 29

Po między zbiorem preteusyi do Sokołowskiego gromadzonych, wprowadzona iest pretensya imieniem JP. Szalkiewicza Szlachcica że Regestr Taktowy na rozprawę Gminu z Sokołowskim dany iest przez Dekret Assesorski, Magistrat przeto uchyliwszy pretensyą JP. Szalkiewicza, dał dowod exekucyi w inney od siebie Dekretem Assesorskim, a Gmin od tego punktu appelluiąc dowodzi swoiego we wszystkim uporu,

Kategorya 30.

Umieszcza pretensyą w imieniu Marcina Balczewskiego o sześć Rubli pierwsza iakoby w akkomodacyi, a drugie zawarowanie loci standi ofiarowane, niemniey o 6. Złł: danych Zołnierzowi.

Pretensya ta Balczewskiego bez iego wiadomości włożona do Produktu Gminu obudziła iego troskliwości, tak dalece że sam do Sokołowskiego przyszedłszy oney zrzekał się przy będących na ten czas JJ. PP. Zaborowskim i Woydzbanie, *których składaią się świadectwa.*

Pośledniey ustraszony od Paszkiewicza przelał dochodzenie swoiey pretensyi Gminowi Dokumentem przyznanym.

A czasu sprawy gdy sama pretensya bez wiadomości czasu, i bez żadney pewności być się okazała, Magistrat obowiązał Balczewskiego do przysięgi.

W rzeczach tak małych, bo o 6. Rubli a cale wątpliwych i czasem samym od pamięci oddalonych niebezpieczny iest narzut przysięgi człowiekowi prostemu i intrygą Paszkiewiczow wiedzionemu, a do tego niemasz na to prawa, żeby słowne relacie ani Inkwizycyą, ani żadnemi Dowodami nie wsparte, można zaprzysięgą otrzymywać. Bliżey sprawiedliwości dogodzi sąd Assesorski, kiedy cały punkt zupełnie skasuie.

Na tym kresie kończy się nienawiść Gmiuu a intryga Paszkiewiczow, którzy w zmyślaniu potwarzy wiele dowiedli prawdy

ſąd niech bierze przekonanie, kiedy każda Kategorya oddzielnym ſkaſſowana wyrokiem, ukaranie dla Gminu ściągneła.

Punkt zaś odſądzenia Sokołowſkiego, kiedy przez zaięcie do iedności intereſſu Paſzkiewiczow Minkiewicza i Sipkę nowey potrzebuię Inkwizycyi Sokołowſki po krótkim przełożeniu ſprawy ma honor przekładać proźby.

1mo. Przywrociwſzy ad activitatem JP. Sokołowſkiego w ſkardze Elekcyi i za nią wypłynionych uczynkowych akcyi na Inkwizycyą ze ſtanu Rycerſkiego odeſłania.

2do. Gminowych ukarania w niektórych punktach podług Dekretu Magiſtratowego, a w niektórych punktach podług prawa poprawiaiąc Dekret.

3tio. Wydatkow prawnych naymniey Czerw: Złł: 200. ſądzenia etiam prævio juramento.

O co wynieſiony ſkłada ſię Mandat.

